

DEMOKRACIJA

Leto X. - Štev. 18

Trst - Gorica 6. maja 1956

Izhaja vsak petek

Uredništvo: Trst, ul. Machiavelli 22-II. - tel. 3-62-75
Uprava: Trst, ulica S. Anastasio 1-c - tel. 2-30-39
Goriško uredništvo: Gorica, Riva Piazzetta št. 18.
CENA: posamezna številka L 25. — Naročnina:
mesečno L 100, letno L 1.200. — Za inozemstvo:
mesečno L 170, letno L 2.000. — Poštni čekoval
račun: Trst št. 11-7223.

Slovenci volijo slovensko listo

Slovenska lista vsebuje za občinske volitve v tržaškem mestu naslednje kandidate:

Nosilec liste:

Dr. AGNELETTO JOSIP,
odvjetnik, Trst

Kandidati:

- 2) Dr. SIMČIČ Teofil,
uradnik, Opčine

Dr. TEOFIL SIMČIČ

- 3) TENCE Kristijan,
kamnosek, Sv. Križ
4) PODOBNIK Josip,
trgovec, Opčine
5) Dr. MARZI-MARC Rudolf,
profesor, Sv. Ivan
6) Inž. SOSIČ Milan,
stavbni inženir, Opčine
7) FABRIS Franc,
upokojenec, Trst
8) KRIZMANČIČ Vincenc,
kmetovalec, Bazovica
9) ŽELEZNIK vd. UDOVIČ
Elvira, posestnica, Trst
10) ŠTOKA Jernej,
uslužbenec, Kontovel
11) MAMOLO Humbert,
profesor, Trst-Rojan
12) KALC Alojz,
delavec, Prosek

**Zapokrajinske
volitve**

okr. Nabrežina: TERČON Josip,
trgovec, Nabrežina 124

Milje: Inž. SOSIČ Milan,
inženir, Opčine

III. okr.: MAMOLO Humbert,
profesor, Trst

IX. okr.: TORJAN Zora,
uradnica, Trst

XII. okr.: Dr. AGNELETTO Branko,
odvjetnik, Trst

XIII. okr.: Dr. MARC Rudolf,
profesor, Trst

XIV. okr.: FABRIS Franc,
upokojenec, Trst - Skedenj

- 13) LOVRENČIČ por. SANCIN
Pavla, gospod., Skedenj
14) SEDMAK Marij,
delavec, Sv. Križ
15) SOSIČ Albin-Zoran,
kmetovalec, Opčine
16) FERFILA Josip,
uslužbenec, Opčine
17) SPANGHER por. PERTOT
Josipina, gospod., Trst
18) TORJAN Zora,
uradnica, Trst
19) AGNELETTO Branko,
odvjetnik, Trst

**Za občino
Devin-
Nabrežina**

Nosilec liste:

- 1) TERČON Josip,
trgovec, Nabrežina

Kandidati:

- 2) BRIŠČEK Mirko,
delavec, Praprot
3) FLORIDAN Egon,
profesor, Nabrežina
4) KAKEŠ Franc,
upokojenec, Nabrežina
5) KRALJ roj. Kralj Marija,
zasebnica, Slivno
6) LEGIŠA Josip,
posestnik, Sesljan
7) LEGIŠA Alojz,
vrtar, Štivan
8) PERTOT Adolf,
klesar, Nabrežina
9) PERTOT Lambert,
upokojenec, Nabrežina

- 10) PERTOT Stanko,
delovodja, Nabrežina
11) SEMEC Franc,
posestnik, Prečnik
12) ŠIRCA Alojz,
delavec, Mavhinje
13) TERCON Just,
posestnik, Slivno
14) TERCON Izidor,
trgovec, Sesljan

JOSIP TERCON

- 15) VRABEC Josip,
delavec, Prečnik
16) ŽUZEK Franc,
posestnik, Mavhinje

**Za občino
Dolina**

Nosilec liste:

- 1) JERCOG Valentin,
kmet, Dolina

Kandidati:

- 2) KOSMAČ Nikolaj,
kmet, Boršt-Zabrežec
3) ŽERJAL Lovrenc,
kmet, Boljunc
4) SALVI-Slavc Nazarij,
kmet, Prebeneg
5) ŠTRANJ Avguštin,
trgovec, Dolina
6) ZAHAR Marij,
kmet, Boršt
7) ŽERJAL Friderik,
trgovec, Boljunc
8) ZAHAR Roman,
kmet, Boršt
9) SANCIN Karel,
delavec, Dolina
10) ZAHAR Bruno,
kmet, Boršt
11) SMOTLAK Josip,
zidar, Dolina
12) HERVAT Andrej,
kmet, Boršt-Zabrežec

JOSIP MILIČ

- 13) SMOTLAK Alojz,
delavec, Mačkovlje
14) PETAROS Josip,
kmet, Boršt-Zabrežec
15) JERCOG vd. OTA Justina,
zasebnica, Dolina
16) TUL Marija,
učiteljica, Mačkovlje

**Za občino
Zgonik**

Nosilec liste:

- 1) MILIČ Josip,
kmet, Mali Repen 39

Kandidati:

- 2) ŽIGON Miroslav,
kmet, Zgonik 36
3) ŠKRK Josip,
delavec, Salež 61
4) BRIŠČAK Anton,
kmet, Brišče 3
5) AUBEN Alojz,
delavec, Salež 58
6) ČERNJAVA Alojz,
delavec, Gabrovec 57
7) DOLJAK Henrik,
delavec, Samatorca 1
8) GRUDEN Josip,
kmet, Salež 25
9) MILIČ Anton,
gostilničar, Briščiki 10
10) ŠTOLFA Karel,
kmet, Salež 46
11) ŠTREKELJ Dominik,
trgovec, Gabrovec 33
12) VODOPIVEC Just,
kmet, Koludrova 4

Politični hazarderji so se razkrinkali

Politični brodolomci in jegulje na titokomunističnih listah v okoljskih občinah - Slovenska lista, edina slovenska lista v tržaški občini - Izjalovljeno reševanje tistih, ki se boje očitno pokazati kaj so, na tržaški listi

Drži, da si vsi tržaški Slovenci želimo, da bi nas tako kot nekoč družila ena sama politična organizacija. V težkih okoliščinah, v kakršnih živimo, bi to bila najboljša in najučinkovitejša pot za uveljavljanje naših zahtev in čuvanje naših koristi. Zato je razumljivo, da vse politične skupine, ki se na bližnjih volitvah potegujejo za slovenske glasove, hitijo zatrjevati, kako jim je slovenska enotnost in skupno slovensko nastopanje prvi in najneposrednejši cilj njihovega dela.

Ker prihajajo ti glasovi iz različnih ust, od katerih vsa zatrjujejo, da imajo popolnoma prav in da oznanjajo edino zveličaven program, obstanejo volivci in volivke v prvem trenutku nekoliko zmedeni. Vsekakor je tu nekaj, kar je treba razčistiti.

Prvo kar bo vsak volivec zahteval od osebe, prav tako pa tudi od organizacije, kateri izroča svojo polnomoč, je, da bo ta oseba zares zastopala njegove, ne pa neke druge interese.

Tujim lutkam nobenega zaupanja

Čim oceni s tega vidika razne liste, ki se na teh volitvah ponujajo slovenskim volivkam in volivcem, mora vsak, kdor ima le malo razsodnosti in lastne pameti, priti do zaključka, da ne more dati svojega glasu nobeni listi, na kateri so titovci in vidalijevci.

Do leta 1948 so ti prijatelji složno delali, verno so poslušali ukaze Moskve in njej podrejene centrale v Beogradu, ne pa glasove in želje svojih pristavev. Nato so se na smrt sprli. Med tržaške Slovence so sejali razdor

in sovraštvo. Zopet ne po volji tržaških Slovencev, temveč na ukaz Moskve in Beograda. Zgodilo pa se je, da sta prišla v Beograd Hruščev in Bulganin. Ne Vidali ali Togliatti! Prej na smrt sprti so se znašli v bratskem objemu.

Se se spominjamo, kako je bilo pri zadnjih volitvah, komaj štiri leta od tega, leta 1952. Kako so se takrat obdelovali, kaj vse so si titovci in vidalijevci vedeli povedati, danes pa so na skupnih listah, složno eden ob drugim in se smejejo vsem, ki so bili tako nori, da so jih ubogali in poslušali doslej, še bolj pa tistim, ki bodo tako slepi, da jim bodo nasledili še v naprej!

Ni jim za slovensko slogo

Da ne eni ne drugi komunisti ne zaslužijo našega zaupanja, so tudi očitno dokazali. Spomniti se je treba samo, kako so izigrali svojo glavno obvezo. Titovci so šli na zadnje volitve s parolo ohranitve Svobodnega tržaškega ozemlja. Toda komaj se je poleg volilni trušč, že so ga postavili na dražbo. Zadnjega poziva, naj se STO ohrani, sploh niso hoteli podpisati. In vidalijevci? Bratijo se s tistimi, ki so zagrešili to prevaro. Torej odobravajo njihovo dejanje.

Kje je jamstvo, da se takšne in še večje prevare ne bodo ponovile? Ni jih! Edino jamstvo so ljudje, ki držijo besedo, ki gredo za svojim prepričanjem tudi takrat, ko bi to morda ne bilo prav strankarskim prvacom. Takšnih ljudi pa na titovskih in vidalijevskih listah ni.

Tako kot jim ni za zvestobo

volivcem, tako komunistom tudi ni za slovensko slogo. Sta morda »Primorski dnevnik« ali »Delo« te dni kdaj obžalovala, da ni prišlo do skupnih slovenskih list? Kaj še! Obema je žal, da ni prišlo do skupnih list vseh levčarskih skupin, ne pa Slovencev! Njim sta vendar prvo Marx in stranka. Komuniste boli, da se jim v slovenski Nabrežini niso pridružili italijanski socialni demokrati, nesramno pa so hoteli izigrati skupino Slovenske liste, ki je bila pripravljena več kot na popušcanje, samo da bi ta slovenska občina ostala sigurno v slovenskih rokah.

Za vse ostale okoliške občine pa je značilno, da so se komunisti povsod povezali, da so skušali potegniti k sebi vse, kar »leže ino gre«, le enega so se izogibali: načelnih demokratov, pristavev SDZ in SKS, za katere vedo, da mislijo s svojo glavo. Lovili so konjunkturiste, ki se obešajo na tistega, ki jim več ponuja, izogibali so se pa mož. To je meja, do katere je šla njihova »slovenska sloga«! Iskali so podrepnike, ne zaveznike za slovensko stvar!

Ljudje, zbrani okrog Slovenske liste, te vloge niso hoteli, pa tudi niso mogli sprejeti.

Besednjakovci in neodvisni razkrinkani

A našli so se drugi. »Novi liste« lepo razlaga, da bi bila ena sama slovenska lista v Zgoniku, Repentabru in Dolini naravnost pogubna, toda prav nič ne pove, zakaj so se njegovi ljudje v teh, pa tudi v nabrežinski občini pridružili komunistični, ne pa drugim listam. Malo nerodno je najbrž

o tem govoriti, kajti dr. Besednjak in prijatelji so tako končno odkrito stopili v tabor, za katerega se je itak vedelo, da spada jo vanj.

Težko je tistim, ki so enkrat v komunističnih rokah. Tudi dr. Besednjaku je najbrž postalo vroče, ko je videl, da mora kot krščanski socialc lepo složno podpirati komuniste v vseh požeških občinah. Vsaj za Trst si je hotel izgovoriti milejšo vlogo. Skupno z »neodvisnimi« dr. Tončiča je vstopil na tako imenovano Tržaško listo, kateri je načeloval dr. Stocca, tudi eden izmed tistih, ki so kompromitirali tržaški independentizem s tem, da so zahajali v Koper in podobno. Pa je zadeva spodrsnila.

Vmesnih stolčkov je zmanjkalo. Koncem koncev je vsak moral pokazati svoj pravi obraz, pa naj se je še tako izogibal in naj mu je še tako nerodno.

Slovenski volivec naj sodi!

Tako je pregled popoln. Ve se, kje kdo stoji, dvomi so razpršeni. Na eni strani komunistična fronta zopet združenih totalitarcev, ob kateri caplja nekaj soptnikov in neodločnežev, na drugi strani Slovenska lista zavednih demokratov; na eni strani lutke dveh partij brez lastnega mnenja in načel, na drugi možje in žene Tržaškega ozemlja, ki vedo, kaj hočejo in bodo pri tem tudi vztrajali. Slovenske volivke in volivci vedo, da demokrati, zbrani okrog Slovenske liste, niso še nobene obljube izdali. Zato jim izbira, pred katero so postavljeni, ne more biti težka. Volili bodo Slovensko listo!

VESTI z GORIŠKEGA

Dragi Slovenci!

Dovolite, gospod urednik, da tudi jaz pripomnim nekaj misli iz preteklosti in sedanjosti, katere mi je zbudila naša »Demokracija«.

Komur niso dovolj zgodovinska resnice in jasni dokazi in jih neče priznati, tega ovirajo le sebične koristi. Taki pa, ki imajo še kaj narodnega čuta, naj verjamejo v resnico in dokaze, ki so dovolj dobro opisani v našem listu, in to še predno gredo na volišče, da se ne bodo kesali, ko bo že prepozno. In tudi, da ne bodo potem rekli: Saj nismo vedeli, da smo volili narobe.

Ne volite takih, ki so svoje politično mišljenje menjali in svoj značaj pomazali! Ne prestopnikov, ampak značajne nesebične kandidate volite! Neki Jože je nekoč bil zaveden narodnjak, obsojal je vsakega, ki je le malo dišal po komunizmu. Danes se je ta Jože sam postavil med komuniste. Taki ljudje sedaj slepijo naš narod in propagirajo komunizem ter se postavljajo za kandidate na komunističnih listah. Ne verjemite jim, saj ste že dovolj spoznali, kaj je komunizem, kaj komunisti in njihovi voditelji!

So pa tudi taki možje, ki so nekoč bili na Goriškem v prvih vrstah vodstva katoliške stranke, sedaj pa so postali sopotniki komunizmu in slepijo naše ljudstvo pod krinko — nedolžnih ovčic! Med temi najdemo zopet katkega Jožeta. Če bi kaj pomislili, kako se je odtujil, pa bi spoznali, da sam podira, kar je nekoč gradil. Zakaj in kako more prezreti zločine, ki jih komunisti delajo!

Volilci, dovolj dobro že poznate strahovite zločine, suženstvo in sploh vse krivice, ki so jih delali in jih še vedno komunisti delajo. Zato pa volite SLOVENSKO LISTO in nesebične kandidate. Volite naše značajne in poštenjave narodne voditelje, nikoli plačancev!

Dovolj imamo izkušenj koliko držijo njihove obljube in pogodbe. Tako je bil prodan tudi Trst.

To naj vam bo, dragi tržaški Slovenci, v premislek predno greste na volišče. Vse drugo pa vam izčrpno pojasnjuje in opisuje »Demokracija«.

Slovenski demokrat iz Italije

Razstava v Sovodnjah

V nedeljo 29. aprila je bil v naši vasi zaključek večernega gospodinj-skega tečaja z otvoritvijo razstave ročnih del v prisotnosti domačih oblasti in g. ing. Marcella Baldocchija.

Tečaj je obiskovalo petnajst deklet, ki so pod spretnim vodstvom poštenjave gospe prof. Nade Robje-Hmeljak dovršile v teh nekaj mesecih mnogo krasnih izdelkov.

Letošnja razstava je napram lanskim pokazala večji napredek in tudi dela so bila bolj okusno izbrana.

Človek se mora res čuditi, kako morejo utrjevati roke kmečkih in delavskih deklet ustvariti tako lepa dela, kot smo jih na razstavi občudovali.

Volilni sklad

Priznavamo, da smo po desnarnih sredstvih in neplačanih delovnih močeh najubožnejša stranka na Tržaškem in morda v svetu sploh. Že samo to dejstvo pa je naš moralni kapital poleg tistega nepodkupljivega, ki mu ne ukazujejo Rim, Moskva ali Beograd. »Slovenski listi« ukazuje edino slovenski narod na tej zemlji in nihče drugi!

Volitve so pri današnjem duhovnem in tvarnem podkupovanju, ki je v veliki modi pri naših nasprotnikih, draga zadeva, ki jo upravne formalnosti še dražijo. SDZ in SKS ne uživata podkupovalnih virov, za njima ne stoji državne niti partijske blaginje. Smo zares revni, nočemo pa umreti in tudi ne smemo zaradi naših otrok in bodočnosti našega naroda.

Zato prosimo in vabimo vse Slovence in pbešno še imovitejša, da nam ob tej uri, ob kateri želimo ponovno dokazati vsemu svetu, da še živimo, da hočemo in moramo živeti, priskočijo na pomoč s primernimi prispevki!

Svoj položaj dar domu na oltar!

Prispevke sprejema odbor »Slovenske liste«, ul. Machiavelli 22-II.

Deč vsti iz Doberdoba

Tečaj nemščine

Poznamo smo se malce bolj od blizu o življenju v naši občini in smo tako izvedeli, da se tamkaj vrši tečaj za nemščino, ki ga vodi sam župan g. Miro Ferletič, pomaga pa tudi g. Marijan Lozej. Tečaj se vrši dvakrat na teden in obiskuje ga 21 domačinov, ki se pridno in veselo učijo, ker razumejo pomen in korist poznanja tega jezika.

Zlasti mladini svetujemo, da se tečaja poslužuje mnogoštevilno, namesto da bi izgubljala dragoceni čas s pasenjem lenobe in drugače.

Nova hiša

Pred kratkim se je našemu županu posrečilo doseči od goriške prefekturine komisije nakazilo za zidavo še ene stanovanjske hiše v Doberdobi ter tudi 70 tisoč lir za nakup temu potrebnega zemljišča. Tako bo to že druga stanovanjska hiša, ki jo bo občina zgradila!

Popravilo ceste

V četrtek 3. t. m. so začeli popravljati po cesti na Mačji rebi, ki vodi proti Opatjemu selu in za katero delo je županstvo doseglo od prefekturine komisije nakazilo za zidavo 470 tisoč lir nakazila. Od te ceste je pravzaprav samo gornji del pod doberdobsko občino, spodnji pa pod sovedenjsko. Toda sovo-

denjska občinska uprava se še ni pobrigala za popravilo, čeravno je na eni zadnjih sej naš svetovalec g. Venč Cernič to zahteval!

Žarnice za Dol

Poskrbljeno je tudi za pet novih žarnic v Dol za potrebo ljudstva in ne ravno zato, da bo tudi rdečim komarjem... zadoščeno!

Vodovod

Pa da ne pozabimo našega vodovoda, ki ga bomo imeli novega v Doberdobi, na Polenah in v Dolu, medtem ko je za Jamlje v proučevanju poseben vodovod. Zdaj je občina stopila v konzorcij CAFO (Vodovodni konzorcij vzhodne Furlanije).

Pokopališče na Palkišču

Tudi načrt in stroški za pokopališče na Palkišču so že odobreni in upamo, da bodo v kratkem začeli z delom.

Tako beležimo danes pestro in živahno delovanje v doberdobski občini, kar nas zelo veseli, ker nam vse to, in kar smo iz občine že pisali, jasno dokazuje, da nekateri levičarski listi lažejo, ko se tako radi zaletavajo proti tamkajšnji občinski upravi.

NEKAJ JASNIH BESED

Ne prodajaj svojih kreposti za denar, ne svoje svobode za oblast.

(Benjamin Franklin)

V zadnji »Demokraciji« ste pravično ocenili napore italijanskih strank, posebno pa še demokršćanske stranke, ki si utvarjajo, da bodo Slovence zbrisali s te zemlje, če jih s svojimi slabo preizkušenimi sredstvi naganjajo v komunizem.

Že ob prejšnjih volitvah so politični sušmarji enega dela krščanske demokracije ribarili med Slovenci naše občine in ujeli v svoje — vse prej kot krščanske mreže — toliko zapeljancev, da se jim je župan Lovriha lahko zahvalil za storjeno uslugo, ker so komunistični partiji podarili dolinsko občino. Tega spletkarskega brantenja krščanske demokracije je s komunisti ni obsodila niti cerkvena oblast, v kolikor ga ni celo odobraval.

Da so se komunisti polastili dolinske občinske uprave l. 1952 je glavna zasluga krščanske demokracije in ne zasluga številčne moči komunistov v naši občini. To je treba glasno in javno povedati vsem, ki se borijo v državi proti komunističnemu zavladanju.

Letos — in to je treba prav tako ali še glasneje izpovedati — so isti ljudje od krščanske demokracije ljubimkovanje s komunisti ponovili. Postavili so svojo listo ne zaradi peščice Italijanov v naši občini, pač pa zato, da s tem hoté oslabiljo demokratične Slovence. Krščanski demokraciji v Trstu velja več »potvrjeno italijanstvo« v dolinski občini, ker z njim očitno želi manjševiti italijansko penetracijo v našo občino, kakor pa načelna in dosledna borba proti komunizmu.

Te izdaje v borbi proti vidalijevcem Slovenci v Do- lino ne smemo pozabiti! Tega pa tudi ne smemo pozabiti naši voditelji v Trstu, kadar koli in kjer koli se bodo demokršćani dobri- kali slovenskim demokrati- tom.

Tiste Slovence pa, ki so pred leti oddali svoje glasove demokršćanom v zmoti, da s tem izražajo svoje negodovanje proti komuni-

stom, pozivamo, da temeljito izprašajo svojo vest in se spomnijo svojih očetov in dedov, svojih mater in babic, ko bodo imeli v volilni celici svinčnik v rokah. Premisljajo naj, da za dolinsko občino velja načelo:

KDOR VOLI ZA DEMOKRŠĆANE, VOLI V RESNICI ZA KOMUNISTE!

Spomini na prednike, ki so vsakemu plemenitemu krščanskemu človeku najdražji, jim bodo v volilni celici narekovali, da prečrtajo znak SLOVENSKE LISTE, da volijo LIPO. S tem bodo zadostili svoji slovenski narodni zavednosti in svoji krščanski in družinski zvestosti.

VSI SLOVENCII VOLI MO SLOVENSKO LISTO, VOLIMO LIPO!

Tema za preskakovalece

V teh časih, ko kopica slovenskih razumnikov veselo preskakuje na razne fratelančne limanice in obnavlja sloves nekdanje cikorie (Concordia je pred pol stoletjem poglala prve odpadniške korenine na naši zemlji. To so bili redki Slovenci, ki so zaradi osebnih koristi krivili hrbe pred večinskim gospodarjem in se bratili z narodnim nasprotnikom. Concordia je bila prvi zarodek sistematičnega raznarodovanja Slovencev na tej zemlji, in mnogi današnji »čisti italijanissimi« so njeni potomci. Narod je te oportunistične renegate nazival »cikorjaš«, ne bo odveč, če spomnimo preskakovalec na poučno zgodbo.

V teh dneh je v Madridu umrl španski general Moscardó, ki se je prostovolj v obrambi Alcazarja. Skozi 72 dni, od 21. julija do 28. septembra 1936, je užival občudovanje vsega sveta, prijateljskega in sovražniškega. Dramatična epizoda ob pričetku obleganja Alcazarja je vredna spomina ne glede na to, kdo in kakšen je bil obleganec in kdo oblegovalec.

Dne 23. julija 1936, dva dni po pričetku obleganja, je v trdnjavi zabrnul še ne pretrgani telefon. Poveljnik obleganega rdečec milice je poveljniku trdnjave Moscardóju telefonično postavil izsiljevalni ultimatum: v desetih minutah se mora trdnjava predati, če tega ne stori, bodo ustrelili Moscardójevega sina, ki je v rokah obleganca. Da bi rdeči poveljnik svoj ultimatum še podčrtal, je slušalko izročil Moscardójevemu sinu. Razgovor med sinom in očetom se je po prikazu Carlosa Ruiz de Avello razvil takole:

»Kako se ti godi, oče?«

»Dobro, moj sin. Kaj se dogaja s teboj?«

»Nič posebnega, razen tega, da

mi pripovedujejo, kako me bodo ustrelili, če se Alcazar ne bo vdal. Pa za to se ne zanimam.«

»Poslušaj me, moj sin: če je gotovo, da te hočejo ustreliti, potem priporoči svojo dušo Bogu, poveljčaji Spanijo in umri kot junak in mučenec. Na svidenje, moj sin! Poljublja te tvoja oče!«

»Na svidenje, oče! Poljublja te tvoj sin!«

Rdeči miličnik je zopet zagrabil za slušalko in popraševal Moscardója za končno odločitev. Moscardó je brez premisleka odgovoril: »El Alcazar no se rinde!« (Alcazar se ne vda), na kar so sina ustrelili....

Lahkoatletsko tekmovanje

V ponedeljek se je vršilo na stadionu v ulici Bajamonti srednješolsko lahkoatletsko tekmovanje, na katerem so se pomerile v petih disciplinah dijakine šestih italijanskih goriških srednjih šol ter dijakine naših slovenskih srednjih šol.

Med tekmovanjem so se izkazale kot najboljše prav naše dijakinje, ki so poleg drugih dobrih mest zasledile tudi nič manj kot dve prvi mesti, in sicer v teku na 60 metrov po zaslugi Mikulúš Sandre in v metu krogle po zaslugi Marusič Brune, kar je povzročilo izredno navdušenje med slovenskim dijactvom, ki je v velikem številu prisostvovalo tekmam. Edino s tretjim mestom v štafeti se ni mogel nihče sprijazniti, ker prevladuje pač mnenje, da je to zasluga kronometristov, ki naj bi tako merili čase, da bi se onemogočilo še eno prvo mesto našim dijakinjam.

Tudi uradne lestvice po zavodih letos niso sestavili, pa je bilo mogoče kljub temu sestaviti na podlagi mest, ki so jih dijakinje zasedle v posameznih disciplinah, neuradno lestvico, ki jo objavljamo ob koncu tehničnih rezultatov, iz katere je razvidno, da so slovenske srednje šole tudi v splošni lestvici na prvem mestu s 75 točkami.

Tehnični rezultati posameznih disciplin so naslednji:

TEK NA 60 METROV:

1) MIKULUS S. (Slovenske srednje šole) v 8"7; 2) Zoff (Tehn. kom.) v 8"9; 3) SERENI (Slovenske srednje šole) v 9"; 4) Montena (Zenska tehn.) v 9"1; 5) Predonzani (Tehn. kom.) v 9"2; 6) Cassanago G. (Realni licej) v 9"3; 7) Lininger (Klas. licej); 8) Ceselli (Zenska tehn.); 9) Inecco (Klas. licej); 10) Sfiligoi (Realni licej); 11) Cermelli (Učiteljske šole).

MET KROGLE:

1) MARUSIC B. (Slovenske sred. šole) m 9,35; 2) Lazzarovich (Klas. licej) m 8,01; 3) Rossetti (Realni licej) m 7,74; 4) Busatta (Tehn. kom.) m 7,67; 5) Fain (Zenska tehn.) m 7,48; 6) Corva (Zenska tehn.) m 7,36; 7) FRANDOLIC (Slovenske srednje šole) m 6,91; 8) Mgrin (Učiteljske šole) m 6,42; 9) Marcuz (Tehn. kom.) m 6,40; 10) Farfoglia (Realni licej) m 6,40; 11) Tess (Klas. licej) m 6,32.

MET DISKA:

1) Cibue (Realni licej) m 25,13; 2) Molinari (Klas. licej) m 24,91;

GOSPODARSTVO

Nenavadno slabo vreme nam ni letos pustilo, da bi opravili dela, ki bi v tem času že morala biti opravljena. Tako je skrajni čas za posejatev koruze, mnogi tudi niso mogli se posaditi krompirja. Zato pa je priden in skrben kmet posvetil svojo skrb raznim delom doma in okoli doma.

Zmrzili smo koruzo in jo razkužili s prehom Geigy 33 po 100 gr na 100 kg ter pospravili ohrambe. Okoli doma smo vse lepo počistili in pospravili, da tudi s tem pokažemo našo naprednost. Red in čistoča sta za vsakogar najboljši spričevala. Pa tudi na poljih in njivah je kaj dela ob slabem vremenu, kakršno je letos. Mislimo namreč na čiščenje odvodnih jarkov ali izkopavanje istih, kjer so potrebni. Pa tudi čiščenje grmovja okoli polj in po senožetih je dokaj koristno delo. Nam kmetom nikdar ne primanjkuje dela, zato pa med nami ni brezposelnosti, ker smo tudi dela željni in voljni!

KOKOSEREJA

Govorili bomo danes pa nekaj o kokosereji. Pri nas v Italiji je tako imenovana kmečka kokosereja še vedno na prvem mestu. Zavzema pa kokosereja že tak obseg, da bo kmalu nadkrilila prvo. Ako bi naše gospodinjke, ki edine gojijo kmečko kokoserejo, vse natanko preračunale, bi se pokazalo, da je v zgubi. Vendar imajo vedno pri rokah kokos za domačo potrebo, kakor tudi jajca. Svetovati pa bi bilo posvetiti nekaj pažnje, da bi se nekoliko zboljšalo to stanje. Vedeti moramo predvsem, da porabi kokos za svojo prehrano povprečno 120 jajc na leto. Pri naši površni kmečki kokosereji nam pa kokos izleže tudi manj kot toliko jajc, kakor nam vedo povedati razni statističarji. Kaj naj torej ukrenemo? Predvsem moramo vedeti, da nam kokos izleže največ jajc v drugem letu starosti. Zato bomo kokosi po tem času odprodali in s tem bomo že izdatno zboljšali njih donosnost. Kako pa je razumeti drugo leto starost? Pišče, ki se izleže v marcu ali aprilu, nam bo pri pravilnem hranjenju začelo nesti jajca po kakih 6-7 mesecih. Ker kokos menja perje v drugem letu jeseni, se bo to

dogajalo nekako v septembru. Torej bomo kokosi odprodali pred tem časom. Pripomniti moramo tudi, da je zmotno misliti, da so kokosi, ki se izležejo v avgustu, dobre jajčarice! Predvsem je to neneravno, ker ptiči — in kokos spada v to družino — v avgustu že zdavnaj ne gnezdi več. Mlado piščete potrebuje v njenem začetku do 32 stopinj toplote, da se dobro razvija. Od marca dalje imamo vedno topleje vreme in tako niso piščete navezane na samo toploto kokele. Nasprotno pa od avgusta dalje imamo vedno hladnejše vreme. Nadalje moramo zlasti v prvih dveh mesecih dati piščetom primerno hrano, spo- polnjeno z raznimi vitamini in snovmi. V poštev bi prišla zlasti zmes »Vitasola« za kuretnice. Pokladali bomo od 1 do 2 grama na dan pomešano s hrano. Se bolj je hraniti mlada piščeta s samo suho nalasč za to pripravljeno hrano, znano pod imenom »Sole«. Položimo to hrano v primerna koritca — ki jih dobimo v prodaji — in zraven lonček vode.

Mlada piščeta so lahko okužljiva s tako imenovano »rdečo glisto« (Syngamus trachealis). Je to glistika, ki se naseli v grlu piščeta in tam srka kri, od tod ime »rdeča glista«. Samica te gliste vsebuje na tisoče jajčec in se stalno množi. Napadeno piščete se obnaša, kot da bi je nekaj dušilo, je potrto, krha in trese z glavo, kakor bi hotelo nekaj izpljuvati. Pri tem kašljanju izpljuje take gliste, ki se raztresejo vsenaokoli in s tem se bolezen naglo širi. Jajčeca tako izpljuvanih glistov zamorejo okužiti piščeta še po enem letu. Zato je dobro, da v prvih dveh mesecih redimo piščeta v izoliranem prostoru, kamor nimajo dostopa niti ptiči, ki so tudi prenašalci bolezni. Če pa so nam piščeta enkrat obolela, jih bomo zdravili na sledeči način: V lekarni kupimo zdravilo »Singamila«. Piščetu odpremo kljun in kanemo tri kapljice tega zdravila v grlo. To lahko ponovimo še enkrat ali dvakrat v naslednjih dveh dneh, vendar se bo piščete takoj počutilo dobro, le držati jih moramo nekaj dni v mirnem prostoru, da se odpočijejo od prejšnjega napora. To bi bilo najumnije za delno zboljšanje naše kokosereje. V poštev bi prišlo še, kakšne pasme kokosi naj redimo. Pri tem velja, v kakšen namen redimo kokosi: za meso, za jajca ali za oboje. Kot dobre jajčarice pridejo v poštev: Livornese, Ancona in Valdarno. Kot dobre jajčarice in ki nam dajo tudi precej mesa pride v poštev v prvi vrsti pasma New Hampshire; so pa tudi dobre: Rhode Island in Sussex.

Naj še omenim, da je pri kokosereji velike važnosti čistoča, da se obvarje nastop bolezni, katerih najtežja je gotovo kuga (pseudopeste ali laringotracheitis). S to boleznijo pogine vsako leto ogromno kokosov. O tej tozi po možnosti govorili enkrat poježe.

Priporočali bi našim kmetom, naj bi izkoristili možnosti zidanja primernih kokosnjakov z državnim prispevkom, ki je od časa do časa razpisan. V ta namen naj se obrnejo na kmetijsko nadzornišvo, kjer jim radevolje dajo vsa potrebna navodila.

27. maja razstava živine in drugo

27. maja se bo vršila v Doberdobi razstava živine iz občine in kraške okolice. Predvideva se udeležba kakih 160 glav. Živino bo ogledovala posebna komisija in jo tudi nagradovala.

Istega dne bo tam tudi pregled kmetijskih motorjev, ki obeta, da bo posebno zanimiv in važen.

Naše kmetijske gospodinjke nam za ta dan pripravljajo tudi zanimivo in pestro razstavo kokosi in druge kuretnice. To bo kokodakanja!...

In končno je poskrbljeno tudi za razstavo knjig. Pripelje jih goriška državna knjižnica. Upamo in želimo, da nam ponudi lepe in zanimive slovenske knjige!

Tečaj cepljenja v Doberdobi

Pred kratkim se je vršil pa tečaj prikazovanja vsakovrstnega kmetijskega cepljenja, ki ga je zopet vodil župan g. Miro Ferletič in kate- terega je obiskovalo 29 domačinov. Tečaj se je pravzaprav vršil že dvakrat in udeleženci imajo zdaj nalogo pokazati, kaj in koliko so se od tega tečaja naučili. Posebni komisiji bodo na licu mesta pokazali, kako in s kakšnim uspehom so cepili. Najboljše bo komisija nagradila.

DROGERIJA

DOBRO, BLAGO
NAJNIZJŠE CENE

ANTON PODGORNİK

GORICA - Trg. De Amicis 12, na Kornu - Tel. 3009

Zakaj ni prišlo do enotne slovenske liste v občini Devin - Nabrežina

Takoj ko se je zvedelo, da bodo razpisane občinske volitve, in to za našo občino po večinskem sistemu, so se predstavniki vseh političnih skupin sporazumeli, da bodo skušali sestaviti enotno slovensko listo. Prvi sestanek se je vršil v torek 27. marca. Ta sestanek je imel značaj splošne neobvezne izmenjave misli med različnimi političnimi skupinami. Na tem sestanku je predstavnik komunistične partije obrazložil stališče KP, ki je pripravljena z vsemi drugimi skupinami sodelovati pri enotni listi. Mnenje KP je bilo sledeče:

1) KP bo postavila s svoje strani razen slovenskih tudi 3 italijanske kandidate;

2) KP želi, da bi povabili v to skupnost tudi PSI (Nenni) in PSDI (Saragat).

Predstavnik USI (bivša OF) je takoj brez vsake pripombe popolnoma soglašal s predlogi KP. Predstavnik SDZ je izjavil, da se s takimi predlogi sploh ne more strinjati. Niti se pogajati, ker če že napravimo skupno slovensko listo, naj ne bo na njej italijanskih kandidatov KP, toliko manj pa, da bi v to skupnost potegnili še druge italijanske politične stranke, ker v tem slučaju bi spravili sami kar 4 ali 5 Italijanov v občinski svet, razen tistih štirih, ki bi prišli noter kot manjšina. Dalje je izjavil, da bi morala biti njegova organizacija zastopana s primernim številom kandidatov. Predstavnik SKSZ in NS sta soglašala s pripombami SDZ glede Italijanov. Sestanek se je zaključil s sklepom, da vsaka organizacija v svojem krogu razpravlja o tem vprašanju ter pripravi konkretne predloge, nakar se bodo predstavniki ponovno sestali.

Drugi sestanek se je vršil v ponedeljek 16. aprila. Do tega dne so vse politične skupine že razpravljale in določile svoje stališče do skupnega nastopa. Na tem sestanku so predstavniki KP izjavili, da odstopajo od prvotnega predloga za priključitev italijanskih strank v to skupnost, in to tudi iz razloga, ker sami italijanski socialisti niso pripravljeni sodelovati s slovenskimi skupinami. Kar se pa tiče svojih kandidatov ne morejo mimo italijanskih tovarišev ter bi kandidirali vsaj dva Italijana. Tudi s tem se je predstavnik USI popolnoma strinjal ter branil tezo KP. Omenil je zraven še to: če bi oni imeli v njihovi organizaciji tudi italijanske tovariše, bi tudi oni kandidirali vsaj enega; ker pa jih nimajo, odpade za njih ta problem.

Predstavnik SDZ je izjavil, da se je določilo naše stališče na več sestankih naše organizacije, ki je sledeče: Ni nobenega govora o tem, da bi v to skupnost stopile tudi italijanske stranke, kar je sedaj tudi odpadlo. Želeli bi, da bi KP ne postavila kandidatov italijanske narodnosti, vendar če to ni mogoče, da bi se omejila le na enega, ker drugače bi ta skupna lista izgubila slovenski značaj.

Popuščanje SDZ

Glede našega zastopstva na skupni listi bi moralo biti že vnaprej določeno za nas tako število, da bi bila pozneje nemogoča vsa izigravanja na naš račun. Zastopnika SKSZ in NS sta izjavila, da bi morale biti tudi njihove organizacije primerno zastopane, vendar ne bi smela nobena stranka v skupni listi doseči 7 kandidatov, da se s tem prepreči eventualne druge kombinacije izven skupne liste. Po daljši razpravi glede razdelitve kandidatov se je prešlo na zahteve posameznih skupin. SDZ je kot prva na zahtevo ostalih izjavila, da zahteva v skupni kombinaciji 9 mest. Zastopnik KP je takoj vprašal 10 mest. Ostali, z ozirom na že previsoko število, niso iz-

razili svojih zahtev. Predstavnik SDZ je pojasnil, da je to predlog naših somišljenikov, ki pa z ozirom na težave, ki bi nastale pri sestavi liste, ni dokončen. Zastopniki SDZ so dalje izjavili, da svojo zahtevo lahko znižajo na 7, ali o manjšem številu ni govora, ker niso za to pooblaščen. KP je tudi pristala na 7, kar bi kljub vsemu ne moglo zadovoljiti ostalih skupin.

Predstavnik SDZ je pojasnil, da ne more popustiti iz razloga, ker proti naši skupini stoji kompaktno obe komunistični skupini ter ostali dve skupini sta doslej vedno podpirali bivšo OF. Zaradi tega, da se postavi nekaka protiutež, zahteva SDZ 7 kandidatov. Predstavnik USI je izjavil, da bi njim na podlagi volitev iz leta 1949 pravzaprav pritikali 4 kandidati, a se omejijo na 3. SKSZ je pa zahtevala najmanj 2 kandidata ter NS enega.

Ker se na ta način ni moglo rešiti tega vprašanja, se je poskušalo rešiti s sporazumom vprašanje ožjega odbora. Vprašanje je bil najprej predstavnik SDZ, ki je izjavil, da ni sicer pooblaščen o tem govoriti, vendar misli, da bi se našla rešitev na ta način, da bi od štirih skupin, KP, USI, SDZ in SKSZ, prešla vsaka po enega odbornika. Ena skupina pa naj bi imela župana. Ta predlog je naletel na razumevanje pri vseh, vendar kljub temu glavni problem ni bil rešen. Da bi se približali rešitvi je KP po-

pustila na 6 kandidatov. Videvši to je predstavnik SDZ pristal na najskrajnejšo koncesijo, to je tudi na 6 kandidatov. V tem slučaju bi KP in SDZ imeli po 6 kandidatov, USI 2 ter SKS in NS po enega. Tu še je stališče vseh zelo zblížalo ter je izgledalo, da se bo na tej podlagi dosegel sporazum. Predstavnik USI je to po nudi odklonil, ker ni imel pooblastila, da bi sprejel ta predlog. Izjavil je, da njihov aktiv ima še tisti večer sejo ter da bodo o tem predlogu tam odločali. Zaradi tega je bil sestanek prenesen na četrtek, dne 19. aprila.

Sumljivomešetarjenje

Na tem sestanku se je ponovno razpravljalo o številu kandidatov za posamezno skupino. Predstavnik NS (Neodvisnih Slovencev) je predlagal sledečo rešitev: 5 za KP, po 4 za SDZ in USI, 2 za SKSZ in 1 za NS. Predstavnik SDZ je takoj izjavil, da ne more sprejeti tega predloga iz razloga, ker bi ta način rešitve pripeljal v občinski svet 9 komunistov in 3 sopotnike proti 4 za SDZ. Ti slednji bi sploh ne prišli do besede, ker bi bila končna slika 12 proti 4.

Končno je isti predstavnik stavil še en predlog, da bi se SKSZ zadovoljila z županskim mestom ter bi se morda potem lažje našla rešitev za ostale kandidate. Skoro vse skupine so bile proti temu predlogu.

Na vprašanje, kaj zahteva

SDZ v odboru, je njen predstavnik izjavil, da ko smo našo zahtevo že znižali na 6 kandidatov, zahteva SDZ kot protiutež mestno župana in enega odbornika brez namestnikov. O tej zahtevi ostali niso hoteli slišati. Predstavnik USI je izjavil, da oni vztrajajo pri treh kandidatih ter manj ne morejo sprejeti. Ker tudi sedaj ni bilo mogoče priti do zblížanja, so nekateri predstavniki začeli odhajati. Predstavnik SDZ je izjavil, da vidi v tem prekinitev pogajanj, in ker ni izgledov za kompromisno rešitev, bo SDZ začela s pripravami za samostojni nastop. Ako pa bi ostale skupine spremenile svoje stališče, naj obvestijo SDZ, da se lahko še v skrajnem trenutku reši položaj.

V zasebnem razgovoru sta še isti večer predstavnika SKSZ in NS izjavila, da bosta skušala posredovati in najti način rešitve. V soboto 21. aprila sta se zglasila pri predstavniku SDZ ter izjavila, da imata še isti večer skupni sestanek s KP in USI ter da bosta takoj po sestanku ali pa v nedeljo zjutraj sporočila rezultat. Nihče se pa ni oglasil niti v soboto po sestanku niti ves dan v nedeljo. Šele v ponedeljek zjutraj je eden od njih sporočil, da ni prišlo do zaključka ter da bodo še isti večer sejo nadaljevali. Vprašal je, če je SDZ spremenila svoje stališče. Predstavnik SDZ je izjavil, da vztraja na 6 kandidatih, a ne vztraja več na

tem, da se govori o odboru in županu.

Pred tistim sestankom v ponedeljek zvečer se je pri predstavniku SDZ zglasil neki drugi zastopnik SKSZ, ki je predlagal zadnjo rešitev, ki naj bi jo SDZ sprejela, in sicer, bi SDZ prejele 6 kandidatov, a da pristane na to, da bi župansko mesto zasedel g. Drago Legiša. Na svoji seji je SDZ sprejela ta predlog v celoti ter ga takoj nato sporočila pisмено dotičnemu gospodu. Niti ta večer niti drugi dan, v torek, do večera ni bilo nobenega odgovora. Šele zvečer sta se oglasila oba predstavnika prej omenjenih skupin pri predstavniku SDZ ter izjavila, da imata ta večer nov skupen sestanek, katerega pa naj se zaenkrat SDZ ne udeleži. Slišala sta bajé spet slabe novice, češ da je USI ponovno zvišala svoje zahteve od 3 na 4 kandidate. Takoj po sestanku bosta sporočila rezultat. Ni preteklo niti pol ure, ko sta se oba gospoda jezna vrnila ter izjavila, da se je vse končalo, ker sedaj so prišli USI z večjimi zahtevami ter izgleda, da hočejo komunisti KP in USI samostojno nastopiti. Kljub temu sta predlagala skrajno rešitev, in sicer KP 6, USI 4, SDZ 5, SKSZ 1. O odboru se bo govorilo po volitvah. Predstavnik SDZ je izjavil, da ne more sprejeti te rešitve, kar je enako izjavil tudi predstavnik SKSZ, ki je zraven omenil, da bo to ravnanje komunistov v ostrem članku obsodil v »Novem listu«. Iz te izjave je bilo jasno in razloženo razvidno, da sporazuma nima, da bodo komunisti šli samostojno na volitve ter da je zato naša dolžnost, da se pripravimo tudi mi na samostojni nastop.

Drugi dan, 25. aprila, je predstavnik SDZ iskal predstavnika SKSZ, misleč da še vedno vztraja na tem, da ne bo kandidiral na komunistični listi z namenom, da ponudi kandidaturu njemu in njegovim somišljenikom na »Slovenski listi«. Ko ga je popoldne našel ter mu stavil svoj predlog, je ta gospod odgovoril, da ne more kandidirati na listi, ki je že vnaprej obsojena na smrt. Na ugotovitev, da še nihče nima zmage v žepu, je ta gospod obljubil, da se bo še isti večer zglasil pri SDZ v Nabrežini. Zglasil se je res v Nabrežini, a ne pri SDZ, ampak pri komunistični centrali, kjer je podpisal svojo kandidaturu na komunistični listi.

Tipične potegavščine podrejenec

Iz vsega tega sledi, da so tu zopet zaigrali komunisti in njihovi sopotniki grdo igro z namenom, da se vržejo na SDZ iz skupne liste, če noče sprejeti podložniške igre. Tega SDZ ni mogla sprejeti, ker kdor hlapčuje komunistom, mora uživati grenak kruh. Prepustimo te posle raje tistim, ki so ga že vajeni, ter iz razlogov, ki so splošno znani, drugače ravnati sploh ne smemo. Ako bi mi sprejeli 5 kandidatov, bi morali ali kimati komunistični večini ali pa v kotu molčati. Sedaj je jasno, da bi komunistična večina potisnila v stran naše sveltovalec ter tako neomejeno gospodarila na občini. Tega smo se vsi slovenski demokrati zavedali ter nismo mogli sprejeti sodelovanja za ceno, da pripomoremo komunistom do zmage. Vedno smo pokazali dobro voljo za sodelovanje, a ne kot lutke, ampak kot enak z enakimi.

Naša vest je čista, zato naj sedaj slovenski človek v naši občini izreče svojo sodbo. Na razpolago ima italijansko, komunistično in slovensko listo. Izbira ni težka, kajti Slovenec voli Slovenca, voli lipo!

Naj zmaga Slovenska lista z lipovo vejico!

Naprodaj niso Slovenci nikdar

V volilni borbi, sredi katere stojimo, se morda v tem in onem volivcu, zlasti v onih, ki bodo prvič v življenju opravili to dolžnost, postavlja notranje vprašanje:

KOGA NAJ VOLIM?

Zavedni slovenski možje in žene, fantje in dekleta nimajo kaj izbirati. Ti si tega vprašanja ne postavljajo, ker predobro vedo, kje je njihovo mesto. Pridužili se bodo izročilom svojih prednikov, ki so bili vedno Slovenci in so vedno slovensko volili. In kdor hoče tudi danes slovensko voliti, ta bo volil naš znak, ta bo volil SLOVENSKO LISTO.

ZAKAJ PA SLOVENSKO LISTO

SLOVENSKO LISTO predstavljajo Slovenci in ne prodanci. Predstavljajo jo oni, ki so bili in so Slovenci. Predstavljajo jo oni, ki se niso prodali in ne klonili ne Moskvi, ne Beogradu, pa tudi ne Italijanom, kot so to storili mnogi prav za te volitve. Kaj naj sodimo o onih, ki so do leta 1948 v zboru peli slavospeve Stalinu in Titu, ki sta bila takrat: očeta domovine, najmodrejša državnik in vojskovodja, očeta narodov, glasnika miru in podobno opevana heroja. Nato sta se Stalin in Tito skregala. In ljudje so bili zmedeni in niso vedeli, ne komu se klanjati, ne na koga pljuvati. Namesto da bi spoznali vso podlo prevaro, so se razdelili in pljuvali drug na drugega, ker sta pač Stalin in Tito bila predaleč. Sedaj je Stalin umrl in Tito živi. Zato pobotajmo se tudi mi. In so se pobotali. Danes niso več skregani. Le pogledjte jih v naši okolici, kako lepo so se znašli na skupnih listah! No, da pa ne pade vsa sramota samo na komuniste, ki prejemale navodila iz Moskve in Beograda, so se jim prilepili na rep še njihovi sopotniki. Kaj naj sodimo o takih voditeljih, ki se obešajo za rep

istočasno kar dvema? No, potolažimo se, to so storili samo voditelji, ki veliko govoré, radi solijo pamet drugim in mahajo s klobukom po zraku. Ta njihov korak nas zagotavlja, da so osamljeni, za njimi ni volivcev. Mi jih samo pomilujemo, ker vemo, da so se skregali za lastno pametjo. »Lavoratore«, »Unita«, »Delo«, »Primorski dnevnik« in zlasti pa še »Novi list« bodo znali opravičiti ta korak. Oni ga bodo opravičili, mi ga pa že danes obsojamo. Tako stališče ni slo-

vensko. Kako more na tako listo ime med italijanskimi imeni? To je barantanje, to je janičarstvo.

Pravi Slovenec ne bo okleval

Kdor pa prav misli, misli s svojo glavo, ima oči in gleda nazaj in naprej. Tak bo sprevidel, kam vodi taka fratlanca. Slovenci se bomo pa oklenili našega starega znaka, ki je v Trstu lipova vejica in volili našo SLOVENSKO LISTO, ki je edina in zares samo slovenska.

Slovenski volivci in volivke!

Na titovski tako imenovani neodvisni socialistični listi (USI) so globoko na prvih mestih razvrščeni sami titovski uslužbenci, oziroma posredno od titovskih ustanov stvarno ali poslovno odvisni podrejenec.

Kako naj taki podložniki zastopajo slovenske koristi?

Pokorno morajo poslušati in izpolnjevati Titove ukaze. Tako so ti podložniki postopali pri likvidaciji Svobodnega tržaškega ozemlja in tako bodo počenjali tudi v bodoče, če bi jim volivke in volivci spet zaupali svoje glavo.

Podobno velja za komunistično partijo. Tudi na tej listi so partijski nameščenci na prvih mestih. Tudi ti ne bodo zastopali niti slovenskih niti delavskih koristi, ampak v prvi vrsti kori-

sti partije, ki so v pre mnogih primerih nasprotne narodnim in socialnim koristim ljudskih množic. Stori bomo samo tisto, kar jim bodo ukazovali v Rimu in Moskvi. Tudi pri komunistih nam mora ostajati preteklost v svežem spominu. Komunisti se morajo pretepati in objemati po komandi Moskve — in niti pretepi niti ljubimkovanja ne služijo koristim delovnega človeka, ampak muhavostim vsakokratnih diktatorjev.

ZATO SVOJI K SVOJIM!

ZVESTOBA

ZA ZVESTOBO!

Slovenec voli Slovenca, svobodnjak svobodnjaka, domačin domačina, resnični demokrat demokrata.

Volimo SLOVENSKO LISTO!

VESTI s TRŽAŠKEGA

„UNIONE TRIESTINA“ „Neodvisni“ in Slovenci

V nedeljo opoldne se je razvedelo Tržačanom, da je conska volilna komisija pod predsedstvom dr. Santomesa, predsednika tržaškega zbornega sodišča (tribunala), zavrnila obično volilno listo od „Unione Triestina“. V soboto pa so že bile zavržene od „Unione Triestina“ predložene kandidature za pokrajinsko volilno listo od volilnih odborov posameznih okrajev.

Tako je bila izločena, ako ne bo centralna volilna komisija stvari spremenila, iz sedanjih volilnih kampanj in iz javnega sodelovanja pri obični in deželni upravi našega mesta in našega ozemlja za dobo štirih let skupina dveh italijanskih strank, ki ste na volitvah leta 1952 dobili 25.000 glasov.

Lista in kandidati „Unione Triestina“ so bili zavrženi, kakor se zatrjuje, iz formalnih pomanjkljivosti.

„Unione Triestina“ bi se bila na teh volitvah borila tudi za glasove Slovencev in bi bila prišla zato nazvrač z našo „Slovensko listo“. Ali vključ vsemu temu nam je žal, da jo je zadel tako hud udarec. Kot demokrati ne poznamo škodoželjnosti niti nasproti onemu, ki utegne biti naš političen nasprotnik.

„Unione Triestina“ je nastala leta 1955 s spojitvijo dr. Stocovega „Blocco Triestino“, ki je bil osnovan l. 1949 kot stranka italijanskih demokratov, in „Fronte dell'Indipendenza“, ki jo je vodil dr. Giampiccoli. Obe stranki sta bili od vseh začetkov po sestavitvi njih vodstev, jeziku in njih zastopstvu v tržaškem mestnem svetu — italijanski stranki. Kot taki ju je smatrala vsa tržaška javnost in vse oblasti, četudi je dosti Slovencev glasovalo za „Fronte dell'Indipendenza“. Kakor „Blocco Triestino“, tako je „Fronte dell'Indipendenza“ imel v svojem programu ohranitev Svobodnega tržaškega ozemlja. In prav ta točka je zblizevala SDZ ter SKSZ (sedaj „Slovensko katoliško skupnost“), z „Blocco Triestino“ in „Fronte dell'Indipendenza“ v borbi za STO še takrat, ko so se tržaški titovci že izneverili STO in zahtevali njegovo

razkosenje. STO stvarno ni več. Razdelila sta si ga Italija in Jugoslavija, ki je svoj delež, cono B, že anektirala. In če Italija do danes še vedno ni formalno tega storila in razdelila tudi pravno svojo suverenost (vrhovnost) na bivšo cono A, kar je dejansko že storila, je vzrok le v tem, ker se neče odpovedati svojim zahtevam po coni B. Kajti kakšni pridržki veljajo potem, ko sta razdelitev STO odobrili Anglija in Amerika in ga je priznala sama Sovjetska zveza, si vsak stvarno misleč človek lahko predstavlja.

Ako pustimo zaenkrat ob strani naš idejni program: za svobodo, za dostojanstvo človeka, za enakopravnost Slovencev, za socialno pravičnost, proti diktaturam in totalitarizmu, se naš gospodarski program ujema z onim od „Unione Triestina“. Slovenski demokrati smo od vsega začetka po razbitju STO zahtevali popolno pristo in jo še zahtevamo. Mi zahtevamo deželno avtonomijo. Mi zahtevamo potenciranje tržaške trgovinske morarice, da bo tržaško pristanišče lahko konkuriralo s severnimi pristanišči Bremenom, Hamburgom, Amsterdamom in Antwerpenom. Mi zahtevamo, da se rotacijski fond upravlja v interesu tržaške obnove, da se Trst in okolica postavi za novimi deli v službo tujkega prometa, ki mora postati eden najvažnejših virov tržaških dohodkov. In

končno zahtevamo, da naj davčno breme nosijo oni, ki jim ni treba, da si od ust odtrgujejo, če hočejo davke plačevati.

V narodnostnem pogledu je stvar z „Unione Triestina“ drugačna. „Unione Triestina“ je zveza dveh italijanskih strank. Njen cilj gotovo ni bil in ni: delovanje za ohranitev in napredek slovenskega življa in varstvo njegovega narodnostnega značaja. „Unione Triestina“ ne more slovensko čutiti, še manj — za Slovence delati.

In vendar so se združili z „Unione Triestina“ tako imenovani slovenski „neodvisni“ z dr. Tončičem in „besednjakovi“ ter so postavili na skupno volilno listo od „Unione Triestina“ (dr. Mario Stocca in Giampiccoli) tri kandidate: dr. Jožeta Škerka, prokuratorja, dr. Grudna, odvetniškega pripravnika pri dr. Škerku in dr. Tončiču, ter profesorja Rebulu.

Kaj to pomeni v tem zgodovinskem trenutku, ko gre za življenjske interese Slovencev na Tržaškem, ko gre za to, da pokažemo pred svetom in pred Italijani, da smo tu in da hočemo živeti in ostati, ker nam sama italijanska ustava in zakoni dajejo pravico do obstanka, naj presodi slovenska javnost. Noben Slovenec, ki ima samo še trohico narodne zavesti v sebi in narodnega ponosa; ne bo iskal zatočišča v gnezdi italijanskih strank.

Prvi maj = praznik dela

Kakor vsako leto, tako smo tudi letos 1. maja svečano proslavili mednarodni praznik dela. Razne delavske in tudi politične organizacije so organizirale svečane povelje, nastope, zborovanja in zabave. V številnih cerkvah so bile posebne maše.

Samo praznovanje 1. maja nam nazorno kaže velik napredek, ki ga je delavstvo v zadnjih desetletjih doseglo tako v uveljavljanju svojih pravic, kakor tudi v priznanju svojih težej. Se pred nekaj desetletji v večini držav prepovedan praznik, čigar praznovanje so političsko zasledovali, je danes skoro v vseh zahodnoevropskih državah priznan praznični dan, da sploh ne govorimo o „ljudskih demokracijah“.

Glavni odbor Slovenske liste

vijudno vabi vse kandidate „Slovenske liste“ in prijatelje na zborovanje v nedeljo, dne 6. maja 1956 ob 10.15 v prostorih v ulici Machiaveli 22-II.

Dnevni red:

- 1) Volilni program
 - 2) Delo za volitve
 - 3) Slučajnosti
- Prosimo za točno in polnoštevilno udeležbo.

Glavni odbor „Slovenske liste“

jaha, v katerih je iz propagandnih razlogov to eden najvažnejših državnih praznikov. Kjer pa ne praznujejo 1. maja, največ zato, ker imajo pač drugačne deželne običaje, tam imajo pa v letu neki drugi dan, ko se spominjajo ljudi, ki ob potu svojega obraza ustvarjajo dobrine in gradijo temelje blagostanja.

V pčilih sto letih je skala socialnih vrednot, od katerih je odvisen ugled v družbi in priznanje s strani družbe, bila obrnjena in je došla bolj človečansko, stvarnejšo in pravičnejšo obliko. Medtem ko se je še pred prvo svetovno vojno in večinoma še pred drugo cenilo posameznik predvsem po tem, da se je vprašalo, koliko kdo ima, se danes sprašuje, kaj kdo dela. Razlika je bistvena in globoka. V kolikor in kjer se temu še niso prilagodili, se pa pojmi vsekakor hitro izpreminjajo in prehajajo v obliko, po kateri pripada prvo mesto delu, temu, kar kdo skupnosti daje, ne pa premoženju, temu, kar nekdo ima.

Idealom 1. maja, praznika, čigar zamisel je bila spočeta še v času, ko je delavstvo komaj začenjalo postajati najodločnejši činitelj javnega mnenja in življenja, je torej veliko bližje takšno praznovanje kot ga imamo v svobodnem svetu. Tu je to zares praznik dela. Temu se pridružujejo vsi napredni in svobodoljubni ljudje.

Desetletja so minula od razglasitve 1. maja za delavski praznik in v tej dobi so se delavska gibanja

in prvomajske proslave temeljito spremenile. V splošnem so v razhodnih deželah prvomajske proslave še močno podobne nekdanjim. Se vedno korakajo po ulicah trume delavcev z zastavami, godbo in transparenti. Na čelu teh sprevodov pa niso isti vodniki. V parlamentarnih delovanjih so dozoreli in v njih bije srce odgovornega politika in državnika; dozoreli so pomisleki proti socialističnemu in državnemu načelnemu gospodarstvu.

Tudi poslušalci niso več isti. Gospodarski in socialni vzpon jih je bolj obklesel in udobnejše oskrbel. Blagoslovi svobodnega gospodarstva so znatno ohladili gorečnosti, s katerimi so še pred četrto stoletjem kopali grob svobodnemu gospodarstvu. Vsekakor pa te gorečnosti tlijo še nadalje. Težnje po „velikih preobrazbah“ niso izumrle.

Povsod pa prvomajski praznik ne nosi pečata svobodnih demokracij, ni izraz svobodne besede svobodnih mož. Drveči tanki, brneče jate reakcijskih letal, dolge kolone vojaške disciplinirani športniki in po vojaško izurjeno delavstvo z državnimi zvočniki in partijsko besedo izpopolnjuje, o prvomajске ukazane proslave v „ljudskodemokratski polovici“ sveta. Z govorniških tribun poslušajo podložniki slavospeve komunističnih vladavin in ploskajo ne mig taje policije.

Ali pa so delavci v ljudskih demokracijah za izgubo svobodnega gospodarskega in političnega snovanja, za izgubo svojih svobodnih sindikalnih organizacij prešli odgovarjajočo gospodarsko zadovoljitev? Lastni podatki sovjetskih oblastnikov in Titovih reformatorjev dopuščajo zaključke, da se je — kljub orjaški zasnovi težke industrije — življenjska raven povprečnega sovjetskega ali Titovega delavca prej znižala kot pa zvišala pod komunistično vladavino. To v času, ko se je v mnogih kapitalističnih državah ta raven dvignila za 50 odstotkov.

Komunisti, ki so se polastili monopolizirane delavske koristi, niso uresničili svojih obljub. Nasprotno so delavce oropali vseh tistih pridobitev, ki so jih socialisti izvojevali v zadnjih desetletjih. Odvzeli osebne in politične svobode, svobodnega združevanja, svobodnih volitev, svobodne izbire zaposlitve, zasebne pobude, stavk in drugih sredstev borbe proti delodajalcu, vse to so komunisti na oblasti izbrisali. Delavec v komunističnih državah je ostal tam, kjer je bil pred proglasitvijo delavskega praznika.

Socialdemokracija te trpke izkušnje ni prezrla, zato se je odmaknila od totalitarne socializma in se s se večjim poudarkom oklenila demokratskih načel. Ta izolacija komunizma pa ne gre v račun praktičnemu komunizmu, zato tako goreča komunistična ofenziva po „ljudskih frontah“ in pobratimijih. Medtem pa jejejo po komunističnih ječah tisoč in tisoč idealnih socialistov, ki so nekdanji prvi koraki na čelu prvomajskih sprevodov. In Hruščeva razganja žolč, ko ga britanski socialisti sprašujejo po usodi svojih prijateljev socialistov v Sovjetski in po njenih kolonijah. To je bil vsekakor koristen nauk ob prvomajskih pripravah: totalitarni socializem in socialdemokracija sta si različna kot noč in dan. Taka bosta — stala vse dokler se komunizem ne demokratizira v dejanji in ne samo „besedah“.

To načelo je po vseh zahodnih deželah zopet potrdil 1. maj 1956.

Odgovorni urednik: Prof. Dr. ANTON DABINOVIC
Tiska: tisk. Adria, d. d., v Trstu

Možganska „žeha“ partijskih užitkarjev

Rdečica oblika normalnega značaja, ko prav v teh dneh sledi preskakovalnemu drenjanju slovenskih posameznikov iz ene politične skrajnosti v drugo. Res je, da so pri nekaterih gonila za take akrobacije človeške neznatnosti čisto slaholjpe in bolezenski nagon po političnem uveljavljanju za vsako ceno, kjerkoli in v kateremkoli že političnem gibanju. Pri drugih so ti preskoki vsakdanja poslovna pridobitna delavnost, garnirana z obilnim zalagajem oportunitizma. Prav tako pa je tudi res, da so ti preskoki pri tretji skupini odpadnikov posledica politične in karakterne neuravnovesenosti, še bolj pa doveljno vzrejalice poklicnih kavarnskih in gostilniških partijskih agitatorjev. Samo tej zadnji skupini velja posvetiti nekaj potrebne pozornosti — ne samo zaradi volilne borbe — ampak v splošnem.

Morda bodo ključ za rešitev te uganke, ki spada nedvomno med pojave „revolucionarne pridobitne“, našli v deželi neomejenih možnosti — v Ameriki.

Ko so se poleti 1953 odprla vrata komunističnih ujetniških taborišč v Severni Koreji, je ameriško javnost prestrašila žalostna novica: Ameriški vojak, na katere je bil ves narod tako ponosen, so množično podlegli komunistični „možganski žehi“. Z njimi se je dogajalo prav isto, kar se je zgodilo v Vzhodni Evropi in kar se še vedno dogaja tudi na Zahodu Evrope — in tudi pri nas. Ta izkušnja na ramenih Amerike je morda najdragocenejši prispevek svobodnega sveta k — spoznanju.

Vojne sodišča v Ameriki so bila prisiljena s povratniki kazensko postopati pod obtožbo, da so v komunističnem ujetništvu sodelovali s sovražnikom.

„Žeha“ dialektičnih dreserjev

V začetku se je ameriška javnost tolažila z izgovorom, da so komunistični oblastniki z mučninimi sredstvi stiskali ujetnike v komunistično miselnost. Ugledni ameriški dnevnik „New York Times“ je z ganljivimi besedami napisal: „Se nikoli poprej ni bilo tako zgoščene napada na možgane in čustva“.

„Žeha“ dialektičnih dreserjev

V začetku se je ameriška javnost tolažila z izgovorom, da so komunistični oblastniki z mučninimi sredstvi stiskali ujetnike v komunistično miselnost. Ugledni ameriški dnevnik „New York Times“ je z ganljivimi besedami napisal: „Se nikoli poprej ni bilo tako zgoščene napada na možgane in čustva“.

„Žeha“ dialektičnih dreserjev

duhovno in telesno popolnoma razoroženih ujetnikov, kekršnega so podvzeli barbari v taboriščih južno od reke Jalu.

Prav v zadnjih tednih, po skoraj treh letih, odkar so se povratniki vrnili na svoje domove, je končno spjavala na površje čista resnica.

Skoraj polna tri leta je armadni psihater major William E. Mayer s svojimi pomočniki reševal aganiko ameriških ujetniških povratnikov in raziskoval obnašanje tisoč povratnikov iz kitajskega komunističnega ujetništva. Prišel je do naslednjih zaključkov:

- 1) Ena tretjina vseh ameriških ujetnikov v korejski vojni je duhovno podlegla komunizmu, 2) nobenega ujetnika, ki je šel skozi komunistično „možgansko žeh“, ni s njegovim najusodnejša okvara — nemožnost.

„Ni važno, koliko matematike, gradbenih umetnosti, tehnike v predelavi lesa itd. se naučimo po šolah. Če nismo sposobni, da svojo mladino v prvi vrsti utrdimo v meščanskih in državnih dolžnostih (pri nas narodnih dolžnostih! - op. p.), potem naše šole ne izpolnjujejo svoje prve dolžnosti v demokratski družbi...“

„Pourquoi?“ - Zakaj

Ce te značilnosti primerno „civiliziramo“, bomo med našimi narodnimi in političnimi odpadniki (moralno med obema ni nobene bistvene razlike) našli presenetljive podobnosti. Tu ne živimo sicer v ujetniških taboriščih, vendar so naši ljudje neprestano pod udarom komunistične propagande. Navidezno s komunizmom nezadovoljni komunistični plačanci pridno ponavljajo peklensko Hitlerjevo igro iz leta 1939-40. Takrat, takoj po zločinski pogodbi med Hitlerjem in Stalinom o „avečni nacistično-boljševiški pobratimiji“, so Hitlerjevi agenti po vsej Franciji in Belgiji lepili plakate: „POURQUOI?“ (Zakaj?). Zakaj naj bi Francozi in Belgijci krvave? Zakaj naj bi se upirali nacističnemu novemu redu? Namen je bil vzbuditi v obeh svobodnih narodih malodušje, defetizem, kakor so to imenovali francoski domoljubi. Francoski komunisti so bili pri teh nacističnih naporih zvesti zavezniki in aktivni pomagači Hitlerjevemu agentom. Ena sama beseda: „POURQUOI?“ je zastrupljala dušo milijonskega naroda in — uspehi niso izostali. V dobrih treh tednih je bil ves narod poptan od Hitlerjevih hord.

Te besede skrijajo „možgansko žehot“ na raven nedolžnih razprav, pri katerih komunistični dialektiki (pri nas številni titovski in komunistični pohajči, katerih nihče ne sprašuje, od česa živijo! - op. p.) svojim „mučenca“ in poslušalcem vtepaajo v glave strahote hudobnega zahodnega sveta, komunistična grozodejstva pa prikrijujo z vse opravičljivim plašcem revolucije.

Usodne okvare značaja

Major Mayer ugotavlja, da niso bila nasilja tista — ki jih je bilo tudi nekaj — ki so tretjino vojnih ujetnikov speljala med odpadnike (turncoats), ampak karakterna in duhovna šibkost ameriških vojakov. „Komunističnim prevzgojiteljem“ je bilo njihovo peklensko delo znano o lajšamo, ker so mnogi naši vojaki ošibeli na pojmovanjih časti, značajnosti, domovinske ljubezni, poguma in dostojnosti.“

Major Mayer ob zaključku ugotavlja:

- 1) Ameriški vojak kaže šibko privrženost družini, domovini, veri in tovarištvu.
- 2) Njegove predstave o pravici in krivici so čisto megle, oportunističen mu ni povsem neznan pojem.
- 3) Cuti se negotovega in nedostojnega.
- 4) Komaj nekaj neznatnega ve o socialnih vrednotah, socialnih napestih in navzkrižjih.

Volilna zborovanja Slovenske liste

NEDELJA 6. maja:

NABREŽINA (glavni trg): ob 17-ih govori dr. Branko Agneletto.

SV. KRİZ (na Kržadi): ob 19.30 govori dr. Branko Agneletto.

PONEDELJEK 7. maja:

OPCINE (pred šolo): ob 19-ih govori prof. Mamolo.

TOREK 8. maja:

PROSEK (pred cerkvijo): ob 19-ih govori dr. Branko Agneletto.

KONTOVEL (pred cerkv.): ob 20.15 govori dr. Branko Agneletto.

SREDA 9. maja:

TREBCE: ob 19-ih govori inž. Sosič.

GROPADA: ob 20.15 govori g. Podobnik.

CETRTEK 10. maja:

DOLINA (pred cerkvijo): ob 11-ih govori dr. Josip Agneletto.

BOLJUNEC (na trgu): ob 17-ih govori g. Josip Terčon.

MACKOVLJE (pr. cerkv.): ob 19-ih govori dr. Marc.

PETEK 11. maja:

BAZOVICA: ob 19-ih govori inž. Sosič.

BORST (v vasi): ob 20.15 govori dr. Branko Agneletto.

SOBOTA 12. maja:

ZGONIK: ob 19-ih govori dr. Branko Agneletto.

SALEZ: ob 20.45 govori dr. Branko Agneletto.

KONCERT

15-letne pianistke

MARJANE BOLKO

v petek 11. maja t. l. ob 20.30 v dvorani

ridotto „Politeama Rossetti“

Na sporedu so skladbe Beethovena, Chopina, Debussyja in Tjačevića.

Predprodaja vstopnic:

Import-Export, ul. Torrelanica 21 - II. nadstropje
Vabljeni!

Ime, ki pomeni ose za poznavalce blaga!

MAGAZIN
ANGLEŠKEGA BLAGA
(MAGAZZINO STOFFE INGLESE)

Skladišče: TRST - Ulica S. Nicolò 22
Telefon šte. 31-138

IME, KI POMENI:

kvaliteto - modo - jamstvo
klausiranje za potrošnike
zakupnega moškega in
ženskega blaga

Znakom dobrega angleškega in
domačega blaga prihranite denar

Obiščite nas in se
prepričajte osebno!